

ศีลสองใจ ...!!

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

ศีลสองใจ.....

สะอาดกายไร้รูสนิรทุกข์

เจริญวัยได้สุขทุกสถาน

สะอาดใจไร้รูสึกิเลสมาร

เจริญสุขทุกกาลนั้นมงคล

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่ดำเนินชีวิตและทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยครั้ง

ที่เราจะเห็นภาพแห่งความขัดแย้ง แย่งอาหารกันกิน แย่งถิ่นกันอยู่ แย่งคูกันครอง ซึ่งล้วนแต่เป็นความวุ่นวายหม่นหมองที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์อย่างแท้จริง จากความต้องการขั้นพื้นฐานของชีวิตและเรียกร้องสิ่งที่ต้องการจนเกินพอดี อันนำมาซึ่งการย่ำยีบีฑามนุษย์ด้วยการประหัตประหารกัน ด้วยสงครามและความโลภนานา เร็งราวยู่ในกามารมณ์ นิยมในวาทจาวาราย พาใจพากายให้หลงไหลไปกับสุรายาเสพติดและอบายมุขต่างๆ

พระพุทธศาสนาจึงเป็นดุจยาขนานเอกที่จะเสกสรรมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความมืดมืดในใจพาให้พบความสว่างไสวด้วยแสงแห่งปัญญา

เป็นดังสายฝนที่โปรยปรายมาจากพากฟ้าให้ความเย็นชุ่มฉ่ำใจ ดุจน้ำอมฤตที่หล่อเลี้ยงใจคนทั้งโลก บัดเป่าทุกข์โศกให้จางหายไปจากใจ ศิลจึงเป็นดังยาครอบบรรเทาไฟ คือ กิเลส ที่เป็นเหตุเผาผลาญกายใจให้รอนรน ไม่ใช้สับสนวนวายไปกับปัญหาต่างๆ เป็นระเบียบที่ควบคุม กาย วาจา ที่ทำให้ชีวิตมีคุณค่า งามสง่าทุกวัย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มี ๕ ประการ อันเป็นพื้นฐานที่เป็นระเบียบวินัยของชีวิต เรียกว่า เบญจศีล ดังนี้

๑. เจตนางดเว้นจากการฆ่าสัตว์ อาฆาตพยาบาทเบียดเบียนกัน ในบรรดาความอยาก ความอยากมีชีวิตถือเป็นยอดสูงสุด การมีชีวิตคือการมีโอกาสได้ทุกสิ่งทุกอย่าง การสิ้นชีวิตคือการสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ผลแห่งความโหดร้ายทำลายชีวิต ทำให้อายุสั้น ต้องหมั่นชำระโทษด้วยกรรม คือเมตตาการุณา ช่วยเหลือเอื้ออาทรกันและกัน

๒. เจตนางดเว้นจากการลักทรัพย์ ดำเนินชีวิตด้วยการไม่เบียดเบียนทรัพย์สินและละเมิดกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น ผู้ขโมยทรัพย์ของผู้อื่น แม้จะได้ทรัพย์มา แต่ก็เป็นผู้สูญเสียประโยชน์ คือเสียมนุษยธรรมในใจของเรา ปัญญาคือธรรมชาติติดตัวมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่ใช้ปัญญาล้างสิ่งซึ่งจะมีค่านาขึ้นชมได้อย่างไร จึงใช้สันโดษขจัดความโลภ ประกอบสัมมาชีวิตะ มีอาชีพสุจริตยุติธรรมอยู่กับสิ่งที่มี ไม่ใช่สิ่งที่มีฝันและทำการงานนั้นให้ดีที่สุด

๓. เจตนางดเว้นจากการประพฤติดินในกามทั้งหลาย ความรักเป็นเครื่องยึดโยงให้เกิดความผูกพันเป็นที่สุด แต่ศวตราที่คอยบั่นความรักให้ขาดสะบั้นคือการนอกใจการนอกใจในศวครองของตนจึงเป็นอาวุธทำลายความไว้วางใจในครอบครัว เพื่อป้องกันกรแตกร้างในหมู่มนุษย์ จึงยินดีในศวครองของตน ระวังตนไม่ใหญ่ถูกความใคร่ครอบงำ เปลี่ยนจากความใคร่ในกาม เป็นความใคร่ในธรรม

๔. เจตนางดเว้นจากการพูดเท็จ คำหยาบ ส่อเสียด ฟูพ้อเจ้อ แม้เราจะสามารถโกหกคนได้หลายคน แต่เราไม่อาจโกหกตนเองได้ คนพูดเท็จคือคนทำลายสังขารมนุษย์ ผู้ทำลายสังขารมยอมเป็นคนไม่น่าเชื่อถือถือควรพูดแต่คำจริงและไพเราะอ่อนหวาน ก่อประสานประโยชน์แก่ชนทุกหมู่เหล่า

๕. เจตนางดเว้นจากการดื่มสุรา สิ่งมีเมาและยาเสพติดทุกชนิด สงครามดับชีวิต ยาเสพติดดับอนาคต น้ำเมาทำให้ผู้ดื่มเป็นคนประมาทขาดสติ ขาดการเฝ้าดูตนเอง หลงลืมหน้าที่ของตน มีทั้งความดีที่ตนควรกระทำ นำมาคือตัวการทำลายสติและสมรรถภาพทางจิต ให้เสื่อมโทรมลงไป ควรใช้สติสัมปชัญญะพิจารณาตนเอง เพื่อกำจัด โลภะ โทสะ โมหะให้หมดไป

น้ำฝน น้ำประปา เพียงชำระความสกปรกทางกาย แต่ศีลเป็นดั่งน้ำที่ชำระมลทินทางกายวาจาและจิตใจให้ชุ่มเย็นไปด้วย

ไม่มีความเย็นใจจะเย็นเทียมเท่าความเย็นแห่งผู้มีศีล ไม่มีกลิ่นใดจะส่งพลังหอมหวลทวนลมและตามลมได้เท่ากลิ่นแห่งศีล ไม่มีอารมณ์ประดับใด จะทำให้บุคคลดูงามสง่าได้เท่ากับอารมณ์คือศีล ไม่มีบันไดก้าวข้ามใดจะสูงส่งเท่ากับบันไดแห่งศีล เพราะศีลคือบันไดที่ยังผู้ปฏิบัติให้ก้าวข้ามสุวรรคและก้าวข้ามชาวสุประดูแห่งนิพพานในที่สุด เพราะฉะนั้น ฟังชำระศีลให้บริสุทธิ์หมดจด และปัญหาต่างๆ ในสังคมจะหมดไป

มีศีลธรรมนำให้ทำงานสะอาด

ทั้งสามารคมหมู่ให้อยู่มั่น

เป็นหลักครองสังคมอุดมครัน

สถาบันสรรพประชาชาติการ

(ธรรมะรุ่งอรุณวิถีพุทธ พระครูประทีปธรรมพิมล)

ขอขอบคุณ เว็บไซต์ วัดยานนาวา